

Smútočný príhovor sestry seniorky Sidonie Horňanovej v mene vedenia Bratislavského seniorátu ECAV na Slovensku na pohrebe brata zborového dozorca v Trnave 11. júna 2020.

Zarmútená pozostalá rodina, vážení cirkevní predstavitelia, smútočné kresťanské zhromaždenie!

Lúčime sa s bratom Jozefom Grexom st., ktorý bol uvedený do funkcie zborového dozorca na seniorálnom konvente v Prievoze v marci v jubilejnom reformačnom roku pred tromi rokmi. Aj keď v úlohe zborového dozorca začínal, spomedzi všetkých zborových dozorcov v senioráte – mimo môjho domáceho cirkevného zboru – som práve s ním prežila najviac času pri pracovných stretnutiach a na modlitbách na Seniorskom úrade v Modre-Kráľovej, keď sme zvažovali riešenie dlhšie uprázdnenej kňazskej stanice v Trnave. Keď sa situácia s voľbou zborového farára nevyvíjala podľa jeho predstáv, opakovane som mu pripomenula pravdu slov Písma: „... **moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty – znie výrok Hospodínov**“ (Iz 55, 8). Pravdu slova Božieho, že Božie myšlienky nie sú naše ľudské myšlienky a Božie cesty nie sú ako naše ľudské, potvrdzuje aj táto smútočná rozlúčka. Iné sme si predstavovali a priali, a iné sa z Božej vôle stalo.

Povolanie brata zborového dozorca pripomína povolanie Božieho služobníka –vodcu Mojžiša, ktorý viedol Boží ľud cez púšť do zaslúbenej zeme, no ktorému nebolo mu dopriate vojsť do zaslúbenej zeme. Mojžiš len z diaľky mohol hľadiť na zaslúbenú zem v radostnej nádeji, že verný Boh splnil svoje zaslúbenia... Podobne aj brat zborový dozorca zastal na pomyselnej hranici zaslúbenej zeme po tom, ako previedol členov cirkevného zboru cez zložité obdobie neistoty a vynaložil ohromné úsilie, aby druhá kňazská stanica bola obsadená horlivým bratom farárom. Ako biblický Mojžiš aj on umieral v nádeji na novú budúcnosť tohto cirkevného zboru, na prahu ktorej sa s nami všetkými náhle lúči... Pán Boh nám tým dáva poznať, že Jeho cirkev nestojí na ľudskom snažení a práci vedúcich pracovníkoch cirkvi, ale jedine na Kristovi a na diele Jeho milosti.

V tejto chvíli Pánovi cirkvi ďakujeme za milosť, ktorou pôsobil v bratovi dozorcovi, ktorý bol požehnaním nielen pre vlastnú rodinu, ale aj pre duchovnú rodinu cirkvi. A tiež prosíme o dar Ducha Svätého zmieriť sa s touto stratou. Tá Sila z neba k nám prichádza zo slov Písma, ktorými som brata dozorca nedávno potešovala v ťažkej nemoci počas pastorálneho rozhovoru: **Skúška, ktorá na vás doľahla, je len ľudská. Boh je však verný. On nedopustí, aby ste boli skúšaní nad svoje sily, ale so skúškou dá aj východisko, aby ste ju vládali zniest'** (1K 10, 13, ekumenický preklad Písma sv.).

Áno, Boh je verný! Ak nás aj navštíví nejakou ťažkosťou, zároveň nám popraje silu, aby sme ju dokázali zniest', a aby sme nestratili vieru v Božie láskavé vedenie a nádej na Jeho záchranu. O posilnenie viery v Božiu lásku a o potešenie nádejou večnej slávy, prosíme Pána cirkvi pre všetkých osirelých a ranených zármutkom... Amen.